

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209841
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817209841.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne D. proti žalovanému L., zastúpenému P., o určenie úverov za bezúročné a bez poplatkov, o späťvzati žaloby, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2018, č.k. 18Csp/102/2017-132 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania p r á v o .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom určil, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 19.05.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného A. Z. X., a.s. a žalobkyňou, je bezúročný a bez poplatkov. Súd určil, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 19.08.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného A. Z. X., a.s. a žalobkyňou, je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej určil, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 12.09.2015 medzi právnym predchodcom žalovaného A. Z. X., a.s. a žalobkyňou, je bezúročný a bez poplatkov, takisto aj úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 14.01.2016 medzi právnym predchodcom žalovaného A. Z. X., a.s. a žalobkyňou, je bezúročný a bez poplatkov. Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 19.05.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 25 %. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnemu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 3.349,80 Eur, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 57,45 Eur (z toho splátka poistného bola 1,62 Eur mesačne), ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 25 %, priemerná hodnota RPMN 18,24 %, s termínom prvej splátky 20.06.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-tému dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 5/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému uhradila sumu 937,99 Eur s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 5,05 Eur. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou S. J. T., s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 2.073,64 Eur, v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že zo začiatku splátky platila, našla si viacero zamestnaní, čo sa však odzrkadlilo na jej zdraví, exmanžel jej tiež istú dobu neplatil výživné. K poisteniu uviedla, že zamestnanec žalovaného sa jej na poistenie pýtal, či ho chce, ale nerozumela tomu dobre, resp. porozumela tomu tak, že keď to nebude schopná splácať, to poistenie to pokryje. V januári (2018) na tento úver zaplatila sumu 1.079,67 Eur. Dňa 19.08.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere

č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 600 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 27 %. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 1.038,60 Eur, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 17,81 Eur (z toho splátka poistného bola 0,50 Eur mesačne), ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy, predstavovala 27 %, priemerná hodnota RPMN 33,96 %, s termínom prvej splátky 20.09.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 8/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 253,06 Eur s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,68 Eur. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou S. J. T., s.r.o. (mandatárom), vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 649,16 Eur, v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že bola k tomuto úveru už vyhlásená mimoriadna splatnosť, dlží ešte sumu 328,77 Eur, rovnako ako aj ostatné úvery použila na úhradu výdavkov v súvislosti so živobytím. Mala nedoplatky na nájomnom a hrozilo jej vysťahovanie. Dňa 12.09.2015 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 600 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 25 %. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 1.005,00 Eur, a to v 60 mesačných splátkach spolu s poistením vo výške 17,24 Eur (z toho splátka poistného bola 0,49 Eur mesačne), ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy, predstavovala 25 %, priemerná hodnota RPMN 33,96 %, s termínom prvej splátky 20.10.2015 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 9/2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 227,93 Eur s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,72 Eur. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou S. J. T., s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 650,76 Eur, v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že zostatok k 18.01.2018 na tomto úvere je 358,48 Eur. Dňa 14.01.2016 právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 490 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 21,89 %. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) celkovú čiastku za poskytnutie úveru vo výške 715,20 Eur, a to v 48 mesačných splátkach vo výške 14,90 Eur, ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy, predstavovala 21,89 %, priemerná hodnota RPMN 29,89 %, s termínom prvej splátky 20.02.2016 a ďalšími splátkami splatnými vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 20.01.2020. Na tomto úvere žalobkyňa doposiaľ žalovanému zaplatila sumu 151,61 Eur s poslednou súdu známou splátkou dňa 13.06.2017 v sume 1,18 Eur. Výzvou z 31.05.2017 bola žalobkyňa na základe mandátnej zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (mandantom) a spoločnosťou S. J. T., s.r.o. (mandatárom) vyzvaná mandatárom na úhradu dlžnej sumy z tejto zmluvy vo výške 506,19 Eur, v lehote do 7 dní od zaslania výzvy. Vo výsluchu na pojednávaní žalobkyňa k tomuto úveru uviedla, že pre zdravotné problémy musela riešiť kúpu lôžkovín, podala preto žiadosť o úver. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal, či sú splnené všetky podmienky k tomu, aby mohol určovacej žalobe vyhovieť. A to, či na tomto určení je naliehavý právny záujem. Ten je daný, ak právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté. Nakoľko v tejto veci je vzájomný vzťah účastníkov vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, naliehavý právny záujem je daný priamo zákonom, konkrétne ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Zmluvy č. 1 až 4 sú každá spotrebiteľskou zmluvou. Je zrejmé, že žalovaný pri uzavretí zmluvy ako dodávateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobkyňa je spotrebiteľom, uzatvorila zmluvy ako fyzická osoba, poskytnuté úvery čerpala na chod domácnosti a zabezpečenie starostlivosti o maloletého syna. Na tento právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Po preskúmaní Zmlúv č. 1, 2 a 3, uzatvorených medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, súd dospel k záveru, že tieto spotrebiteľské zmluvy nemajú všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd mal za to, že zmluvy č. 1, 2, 3 neobsahujú náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. neobsahujú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve č. 1 je ako termín konečnej splatnosti uvedený údaj „5/2020“, v zmluve č. 2 „8/2020“ a v zmluve č. 3 „9/2020“. Vychádzajúc z obsahu jednotlivých zmlúv je zrejmé, že zmluva neobsahuje presný údaj o

konečnej splatnosti úveru, pretože tento nemôže byť uvedený údajom: 5/2020, 8/2020 a 9/2020. Údaj o konečnej splatnosti úveru vyžaduje presné časové uvedenie dátumu, kedy konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. V Zmluve č. 1, 2 a 3 je zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedený aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), pretože v Zmluve č. 1 pri výške úveru 2.000 Eur a výške splátky 17,24 Eur mesačne predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 26,75 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 25,00 %, v Zmluve č. 2 pri výške úveru 600 Eur a výške splátky 17,81 Eur mesačne predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 28,78 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 27,00 %, v Zmluve č. 3 pri výške úveru 600 Eur a výške splátky 17,24 Eur mesačne predstavuje pri dobe splácania 60 mesiacov výška RPMN 26,75 % a nie ako nesprávne uvádza zmluva 25,00 %. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca nezahrnul platbu za poistenie do hodnoty RPMN, pričom takého konanie súd považoval za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu mali byť náklady na poistenie jednoznačne zahrnuté do výšky RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v zmluve č. 1 až 3 nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluvy č. 1, 2 a 3 neobsahujú zákonné náležitosti, a to: neuvedenie správneho údaju o RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.), ďalej v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona). Súd preto považoval úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 1), úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 2), úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 3), uzavretej dňa 12.09.2015 (zmluva č. 3/) za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a žalobe v celom rozsahu ako dôvodnej vyhovel. Po preskúmaní Zmluvy č. 4, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom súd dospel k záveru, že pri jej uzatváraní žalovaný podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Súd dospel k záveru, že úver poskytnutý na základe Zmluvy č. 4 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Veriteľ totiž pred poskytnutím úveru je povinný zistiť bonitu klienta, teda, či klient bude schopný splácať úver. Pri posúdení tejto schopnosti musí postupovať podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona. Pokiaľ veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie jeho povinnosti podľa § 7 ods. 1 a z toho vyvodil aj sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný pri poskytnutí úveru na základe zmluvy č. 4 nekonal s odbornou starostlivosťou, keď zistil iba príjem žalobkyne 544 Eur a mesačné výdavky v zmluve uviedol v sume 0,00 Eur, pričom reálne mala žalobkyňa v tom čase výdavkov na chod domácnosti min. v sume 250 Eur (o čom žalovaného pri svojej žiadosti o úver údajne informovala), v danom čase splácala ďalšie úvery, a to mesačnú splátku vo výške 286 Eur na úver T., a.s., X. A. 21,54 Eur plus pokuta, Y. 53 Eur, T. B. 20 Eur a splátky právnomu predchodcovi žalovaného zo Zmluvy č. 1 v sume 57,45 Eur / mesačne 17,81 Eur / mesačne a 17,24 Eur / mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Preto súd dospel k záveru, že úver, poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva č. 4), je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobe aj v tejto časti vyhovel.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby žalobu zamietol. Uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil s názorom, že pri zmluvách č. 1, 2, 3 bolo nesprávne vypočítané RPMN kvôli nezahrnutej splátke poistného. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 2 písm. i) a g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorých do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby, a to poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto

doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že poistenie ako fakultatívny inštitút nie je potrebné zahŕňať do výpočtu o RPMN, ani do výpočtu celkovej sumy pôžičky. V danom prípade by spotrebiteľ dostal úver aj bez poistenia, preto nebolo poistné doplnkovou službou potrebnou na získanie úveru, a preto nevstupuje do vzorca na výpočet RPMN. Ďalej nesúhlasil so záverom o porušení povinnosti zisťovať schopnosť splácať úver pri zmluve č. 4. Žalovaný ako veriteľ pred uzavretím Zmluvy o pôžičke posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver, pričom bral najmä do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa. Dal do pozornosti ustanovenia § 7 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný v súlade s uvedeným ustanovením požiadal spotrebiteľa - žiadateľa o spotrebiteľský úver, aby uviedol úplne, presne a pravdivo informácie o výške jeho skutočného reálneho príjmu, o zdroji jeho príjmov. Žalobkyňa predložila žalovanému ohľadom výšky jej mesačný príjmov sumu tak ako uviedla aj súdu. Zákon neukladá povinnosť uvádzať zistené výdavky spotrebiteľa v texte zmluvy. Žalobkyňa sama uviedla, že do finančnej tiesne sa dostala až počas splácania úverov, z dôvodu rodinných ťažkostí. Za týchto okolností nie je možné považovať konanie žalovaného za hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. V priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil súdu, že inicioval konanie o uzavretie mimosúdnej dohody so žalobkyňou, ktorá bola uzatvorená. Zároveň oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby. Náhradu trov konania si podľa mimosúdnej dohody neuplatňuje.

5. Na výzvu odvolacieho súdu žalobkyňa oznámila súdu späťvzatie žaloby v celom rozsahu. Potvrdila, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody. V nadväznosti na to žiadala, aby konajúci súd konanie v celom rozsahu zastavil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

6. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Dispozícia s konaním je aj späťvzatie žaloby. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a meritórne vo veci nerozhodoval.

9. Keďže žalobkyňa vzala svoju žalobu späť v priebehu odvolacieho konania, skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby pripustil a v zmysle § 370 ods. 2 CSP súčasne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

10. V danom prípade k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby došlo z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody o urovaní sporu. Žiadna sporová strana trovy neuplatňovala, preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).